

оригінальних медикаментів, які є конкурентоспроможними.

Один із найважливіших напрямів наукової діяльності вченого — контроль якості лікарських препаратів. Перша в СРСР лабораторія стандартизації лікарських засобів була створена у 1972 році і її очолює Віктор Петрович.

Розроблена В.П. Георгієвським вітчизняна система стандартизації лікарських препаратів враховує національні особливості України, вона допомогла істотно підвищити вимоги до якості вітчизняних медикаментів. Свідченням цього є досить високий авторитет українських лікарських засобів на фармацевтичному ринку СНД.

Після здобуття Україною незалежності Віктор Петрович був призначений головою Фармакопейного комітету МОЗ України. Очолюваний ним колектив надзвичайно оперативно розробив пакет нормативних документів, що регламентує практично всі вимоги до контролю якості лікарських засобів.

В.П. Георгієвський — талановитий організатор наукових досліджень. За його керівництва «ДНЦЛЗ» перетворився на найбільший центр фармацевтичної науки в СНД, з участю якого розробляється більшість вітчизняних лікарських засобів.

Широкоаспектна наукова діяльність Віктора Петровича знайшла відображення у 465 публікаціях (з-поміж них — 118 охоронних документів, 9 монографій) і 223 аналітичних нормативних документах на лікарські засоби. Під його науковим керівництвом захищені 4 докторських та 17 кандидатських дисертацій.

В.П. Георгієвський є членом Президії ДП «Державний Фармакологічний центр» МОЗ України, а також — правління Асоціації хроматографістів України, головним редактором журналу «Фармаком», входить до редколегій багатьох інших наукових часописів («Ліки», «Фармацевтичний журнал», «Провізор»). Віктор Петрович — Заслужений діяч науки і техніки України.

Яскраві наукові здобутки В.П. Георгієвського відзначені орденами України «За заслуги» II та III ступенів, медалями і почесними грамотами. Він визнаний кращим винахідником НАН України, кращим науковцем Фармацевтичної асоціації України (2000). У 2006 р. вченого обрали депутатом Харківської міської ради п'ятого скликання.

Наукова громадськість, колеги та учні вітають Віктора Петровича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, натхненної праці на благо Вітчизни.

60-річчя члена-кореспондента НАН України О.Є. БЕЛЯЄВА

25 червня виповнилося 60 років відомому вченому-фізику члену-кореспонденту НАН України Олександрові Євгеновичу Беляєву.

О.Є. Беляєв народився 1947 року в м. Києві. У 1972 році закінчив фізичний фа-

культет Київського державного університету ім. Тараса Шевченка за спеціальністю рентгенометалофізика. Від 1973 року і до сьогодні він працює в Інституті фізики напівпровідників ім. В.Є. Лашкарьова НАН України.

Олександр Євгенович провів систематичні дослідження процесів електропереносу і рекомбінації нерівноважних носіїв заряду в вузькощілинних немагнітних і напівмагнітних твердих розчинах за наявності флуктуації основних параметрів напівпровідників. Спостережено індукований магнітним полем перехід метал-неметал андерсонівського типу в вузькощілинних твердих розчинах $A^{IV}B^{VI}$ та перехід у стан з мінімальною металічною провідністю в безщілинному $Cd_xHg_{1-x}Te$. Для напівмагнітних напівпровідників p -типу встановлено, що термодинамічні флуктуації локальної намагніченості призводять до стрибкового переносу заряду за участю збуджених по спіну рівнів акцептора, а нерівноважний розподіл носіїв у флуктуаційно уширеній домішковій зоні, що виникає при ударній іонізації домішок у вказаних матеріалах, призводить до струмової бістабільності S -типу.

Цикл робіт О.Є. Беляєва був присвячений вивченню природи і властивостей домішкових центрів, що формують метастабільні і резонансні стани у напівпровідниках, в результаті чого підтвердилась модель сильної граткової релаксації для DX -центрів в твердих розчинах $Al_xGa_{1-x}As$. Виявлено також у залишковій фотопровідності прояв водневоподібних станів, пов'язаних із вторинними мінімумами зони провідності. Найбільш важливий результат цього циклу – визначення абсолютного положення екстремумів зон Γ_6 та Γ_8 у залежності від складу.

Методи ємнісної і магніто-тунельної спектроскопії, розвинуті вченим, суттєво розширили експериментальні можливості в дослідженні низьковимірних систем (квантових ям, квантових дротів, квантових точок). Нині Олександр Євгенович досліджує вплив спонтанної і п'єзо-поляризації в гетероструктурах на основі нітридів металів підгрупи Al на формуван-

ня двомірного електронного газу на межі поділу $Al_xGa_{1-x}N/GaN$ і на процеси струмопереносу в таких структурах.

О.Є. Беляєв опублікував понад 250 наукових праць, в тому числі дві монографії. З 2003 р. він заступник директора ІФН ім. В.Є. Лашкарьова НАН України, очолює відділ електричних і гальваномагнітних властивостей напівпровідників. В 2004 р. обраний заступником академіка-секретаря Відділення фізики і астрономії НАН України. Характерною ознакою фундаментальних досліджень ученого є їх практична направленість, про що свідчить активна співпраця з НДІ «Оріон» (м. Київ). Олександр Євгенович очолює напрям «Напівпровідникова НВЧ електроніка міліметрового діапазону довжин хвиль», що є складовою частиною Державної науково-технічної програми «Розвиток мікро- та оптоелектронних технологій в Україні на 2005–2007 роки».

О.Є. Беляєв бере активну участь у науково-педагогічній роботі. Він підготував 7 кандидатів наук, є науковим керівником трьох аспірантів і двох докторантів.

Учений є заступником голови спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій в ІФН ім. В.Є. Лашкарьова НАН України та членом спеціалізованої вченої ради при Волинському державному університеті ім. Лесі Українки. Він член Українського фізичного товариства, Американського фізичного товариства, Міжнародного товариства оптичних інженерів, а також входить до складу редакційної колегії журналу «Semiconductor Physics, Quantum and Optoelectronics». О.Є. Беляєв – лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Наукова громадськість, колеги та учні вітають Олександра Євгеновича з ювілеєм, зичать йому міцного здоров'я, плідної праці та нових наукових здобутків.